

Γιακομέττην, διάσημον γλύπτην και ἐπιμελητήν τῶν παπικῶν μουσείων, τὸν ἔξοχον καθηγητὴν τοῦ πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως Ἀντώνιον Μιραβέλλη, καὶ τὸν περιηγητὴν Sacconi, σφαγέντα ὑπὸ τῆς ἀγρίας φυλῆς τῶν Σομαλῶν ἐν Ἀφρικῇ. Τὸ Βέλγιον ἀπώλεσε τὸν διάσημον μυθιστοριογράφον Ἐρρίκον Κονσιάνς, ἡ Ῥωμανία τὸν διαπρεπῆ νομοδιδάσκαλον καὶ ἔξοχον πολιτικὸν αὐτῆς Βασίλειον Βοερέσκον, ἡ Δανία τὸν διακεκριμένον ἀρχιτέκτονα Χριστιανὸν Χάνσεν, καὶ, πέραν τοῦ Ὁκεανοῦ, αἱ Ἠνωμένοι πολιτεῖαι τὸν Πέτρον Κούπερ, τὸν κατασκευαστὴν τῆς πρώτης ἀτμομηχανῆς ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ. Ἐνταῦθα ἴσως πρέπει νὰ μνημονεύσωμεν καὶ τὸν διαδόητον ἐκείνου πλοίαρχον Webb, τὸν εὐρόντα οἰκτρὸν τέλος εἰς τὰ κύματα τοῦ Νιαγάρα, ὃν ἠθέλησε νὰ διακολληθῆσθαι.

Κατὰ τὸ 1883 ἀπέθανεν ὡσαύτως ἐν Δαμασκῷ ὁ περιώνυμος Ἐμίρης Ἀβδὲλ-Καδὲρ, ὁ τοσοῦτον ἄλλοτε κλεισθεὶς διὰ τῶν μακρῶν καὶ αἱματηρῶν ἀγώνων του κατὰ τῶν Γάλλων ἐν Ἀλγερίᾳ· ἀπέθανεν ὁ Tuduc, ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Ἀνὰμ, τῆς ἀνατολικωτάτης ἐν τῇ Ἀσίᾳ χώρας, ἐφ' ἧς οἱ Γάλλοι ἵδρυσαν τὴν κυριαρχίαν αὐτῶν, ἀπέθανε δὲ καὶ ἡ Ῥαναβαλόνα ἡ Β', βασίλισσα τῆς Μαδαγασκάρης Δ*

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΟΙΑ

Ἄν ἡ ἠλεκτρικὴ ναυπηγία βραδείας ποιῆται προόδους, ὡς αἱ πλείστα βιομηχανίαι ἐν τῇ γενέσει αὐτῶν, ἐν τούτοις τὸ ζήτημα παρουσιάζει μέγα ἐνδιαφέρον ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ μέλλοντος τῶν τορπιλοφόρων, καθόσον τὸ ἠλεκτρικὸν πλοῖον οὐδένα προξενεῖ θόρυβον, εἶνε δὲ ἐτοιμοκίνητον πάντοτε, ἂν οἱ συμπυκνωτήρες εἰσὶ πλήρεις. Ἡ πλήρωσις αὕτη ἄλλως οὐδεμίαν παρέχει δυσκολίαν ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐδέποτε λείπει ἠλεκτρομηχανή.

Ὁ κ. Varrow ἐνκυπήγησε πρό τινος ἄκατον 12 μέτρων μήκους ἐξ ἐλασμάτων γαλβανισθέντος χάλυβος, ἧς ἡ ἑλιξ κινεῖται ὑπὸ δύο μηχανῶν Siemens. Τὸ ρεῦμα σχηματίζεται ὑπὸ δύο συμπυκνωτῶρων Faure-Selon-Vole-Kmar, τεθειμένων ὡς καὶ αἱ δυναμοηλεκτρικαὶ μηχαναὶ ὑπὸ τὸ σανίδωμα, καὶ ἐπομένως οὐδένα κατεχουσῶν χρήσιμον χῶρον. Οὕτω λοιπὸν τὸ κατάστρωμα εἶνε ἐλεύθερον δυνάμενον νὰ περιλάβῃ τεσσαράκοντα ἐπιβάτας· εἰς δὲ μόνος ὀπίσω ἀρκεῖ νὰ στρέφῃ τὸν οἶακα τοῦ πηδαλίου, τοῦ μόνου ὄρατου ὀργάνου τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις ἡ κυριώτερα καὶ καλλιτέρα θέσις κατέχεται ὑπὸ τῆς κινητηρίου μηχανῆς, τῶν λεβήτων, τῆς καυσίμου ὕλης,

καὶ τοῦ προσωπικοῦ. Ἡ ποσότης τῶν συμπυκνωτῶρων ἀρκεῖ ὅπως παράσχη αὐτῷ ταχυτάτην πορείαν ἐπὶ ἕξ ὥρας ἢ μετρίαν ταχύτητα ἐπὶ δέκα ὥρας καὶ ἐπέκεινα.

Τὸ πείραμα τῆς ἀκάτου ταύτης ἐγένετο πρό τινος ἐπὶ τοῦ Ταμέσεως, μεταξὺ Temple, ἐν τῷ ἄστει τοῦ Λονδίνου, καὶ Greenwich· τὸ διάστημα διηλύθη εἰς τρία τέταρτα τῆς ὥρας, δηλαδή μετὰ τῆς ταχύτητος ἀτμοπλοίου οἷα εἰσὶ τὰ ἐκτελοῦντα τοὺς ἀπὸ London-Bridge εἰς Greenwich πλόας.

... Κ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Κάθε χρονία ποῦ ἔρχεται καὶ μὴ ζαρωματιά
Ἰστὴν ὄψι· μας νὰ σπείρη,
Καὶ μὲ γιορτῆς γελᾶματα σιμὰ ἕστα γρηταεῖα
Τῇ νόστῃ μας νὰ σῶρη,

Ἐκεὶ ποῦ τὰ χαρίσματα, ἄν' ἦνε ἡλιου ἀκτίνες,
Θαμπώνουν τὰ παιδιὰ,
Καὶ ἄν' ἡ λουλούδια ἢ εὐχαις μοσχοβολοῦν κί' ἐκείναις,
Ἄν βγοῦν ἀπ' τὴν καρδιά,

Ἐκεὶ ποῦ δίνο χαρίσμα, ἄν' ἄλλους, ἢ εὐχῇ, —
Τὴν ἴδια ἐκείνη ὥρα
Μέσα σὲ κόσμ' ὄνειρευτὸ βαθύπλουτ' ἢ ψυχῇ
Ἄλλα μοιράζει δῶρα.

Ἰὰ λίμνη ποῦ ἐπάνω τῆς μὴ βάρκα σιγοτρέχει
Μονάχα φωτακίη,
Μὰ μέσα τῆς βασιλείου ἀπὸ νεράιδες ἔχει
Ἡ λίμν' ἡ μαγική.

Αὐτὰ τὰ δῶρα ποῦ ἡ ψυχῇ σκορπᾷ γλυκὰ γλυκὰ
Σὲ ὄνειρα οὐράνια,
Θυσίαι εἰν' ἀγγελικαῖς, μαρτύρια θεῖα
Μ' ἀκάνθια στεφάνια.

Καὶ τὰ χαρίζει κί' εἰς ἐχθροῦς· κί' εἰς φίλους μὲ χαρὰ,
Παντοῦ, παντοῦ, ὅπως ἄλλοι
Ἐνα παιγνίδι δίνουε φτηνὸν κάθε φορὰ
Ποῦ χρόνος νεῖος προβάλλει.

Πότε σὲ ὄρνο βασιλιάς πουλῶ γιὰ τὸ λαὸ
Τὸ στέμμα μου μὲ ἴμερα
Καὶ τὰ κορίτσια τ' ἄπροικια προικίζω, κί' ἐλεῶ
Τῇ γύμνια πέρα πέρα!

Πότε ἔς ἀφίλιτων ἐχθρῶ ποῦ, βλέπω, κινουνεῖς
Νὰ τρέξω δὲν ἀργῶ,
Κί' ἐνθὸ τὸ χάρι του ἔς ἐμὲ θαρρεῖ πῶς ἀγναντεύει,
Τόνε· γλυτόνω ἐγὼ!

Πότε μὴ κόρη ἀγαπῶ· τί ἄστρο λαμπερὸ
Θᾶσσον, ζωή, ἔς τὰ δυὸ μας! . . .
Μὰ χάσκει ἀπέραστος γρημὸς σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ
Ἡ φωτὶ ἀνάμεσὸ μας.

Ὅμως ἐν ἄλλο εὐγενικὸ καὶ πλούσιο παλληκᾶρι
Ἐγεί καὶ μὸ γι' αὐτῇ . . .
Τὶ ταιριαστὸ θὰ ἴκάνανε κί' οἱ δυὸ μαζῇ ζευγάρι,
Τὶ τὴν ζῆλετῇ!

Χαρίζω μὲ χαμόγελο καὶ ἀγγελικὴ ματιά
Τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλο,
Κί' ἢ νὰ τὸν δούσω ἢ νὰ δούσω τραβῶ ἔτην ξηνητιά
Τὸν πόνο τὸ μεγάλο . . .

Πότ' ἔχει πόλεμο ἢ πατρίς· ἀλλὰ γιὰ νὰ νικήσῃ,
Λένε γραφτὰ παλῆα
Πῶς πρέπει ἕνας μοναχὰ τὸ αἶμά του νὰ χύσῃ
Γι' αὐτῇ σταλιά σταλιά!